

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Seruulus in morbo & morte cantans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

fit hydropicus. hoc enim corpus, neque cum bene se haberet, mihi quidquam profuit, neque cum male, me laesit. Illis ergo octo mensibus facta est illi sella latissima, in qua sedebat assidue, ut qui non posset in lecto accumbere; propter ea, quae sunt corpori necessaria. Cum autem laboraret hoc morbo immedicabili, medebatur alijs, qui tenebantur quibusdam agritudinibus. Necessarium itaque duxi, morbum huius Sancti exponere, ne nobis alienum videatur, si viris justis aliquis casus accidat. Egregio ergo illo viro mortuo, sublatum est limen ostij & postes, ut posset corpus efferi ex cella. Tanta erat moles corporis beati & incliti Patris Benjamin.

XII.

Quantum hi tales bonum in morbis esse crediderunt, qui non solum nulla contra eos remedia à dæmone, sed ne à Deo quidem petière? immò cum S. Romito doluerunt, quòd non dolerent, more consueto; aut etiam, tamquam pro maximo beneficio, gratias egerunt? Plus dico, qui, tamquam inter delicias, & velut cygni, morti proximi, latissimè cecinerunt? In Homilijs quoque Euangelij iam narrasse me memini, ait S. Gregorius, quòd in ea porticu, qua euntibus ad Ecclesiam beati Clementis est peruia, fuit quidam Seruulus nomine, cuius te quoque non ambigo meminisse: qui quidem pauper rebus, sed meritù diues erat, quem longa agritudo dissoluerat. Nam ex quo illum scire potuimus, usque ad finem vita paralyticus jacebat. Quid dicam, quia stare non poterat, qui numquàm in lecto surgere, vel ad sedendum, valebat, numquam manum suam ad os ducere, numquam potuit se in latus aliud declinare? Huic ad seruiendum mater cum fratre aderat, & quidquid ex elemosyna potuisset accipere, hoc eorum manibus pauperibus erogabat. Nequaquàm litteras nouerat, sed Scriptura sacra sibi met codices emerat, & Religiosos quosque in hospitalitatem suscipiens, hos coram se studiosè legere faciebat. Factum est, ut juxta modum suum plene sacram Scripturam disceret, cum, sicut dixi, litteras funditus ignoraret. Studebat semper in dolore gratias agere, hymnis DEO & laudibus diebus ac noctibus vacare. Sed cum iam tempus esset, ut tanta eius patientia remunerari debuisset, membrorum dolor ad vitalia redijt. Cumq; iam se morti proximum agnouisset, peregrinos viros, atque in hospitalitatem susceptos admonuit, ut surgerent, & cum eo psalmos pro expectatione sui exitus decantarent. Cumq; cum eis & ipse moriens psalleret,

S. Gregor.
lib. 4. dial.
cap. 14.

ret, voces psallentium repente compescuit, cum terrore magni clamoris, dicens: Tacete. Numquid non auditis, quanta laudes resonent in celo? & dum ad easdem laudes, quas intus audierat, aurem cordis intenderet, sancta illa anima carne soluta est. Quam scilicet exeunte, tanta illic fragrantia odoris aspersa est, ut omnes, qui illic aderant, inestimabili suauitate repleverentur: ut per hoc patenter cognoscerent, quod eas laudes in celo suscepissent. Cui rei monachus noster interfuit, qui nunc usque vivit, & cum magno fletu attestari solet: quia, quoadusque corpus eius sepultura traderent, ab eorum naribus odoris illius fragrantia non recessit.

Hic odor etiam ad nos pervenire debet, ut morbos discamus patienter tolerare, nec ad illicita remedia nos conuertamus. Tunc etiam cum magno gaudio meritoque apud DEVM, & gratulatione piorum hominum, victoriam ex hoste reportantes, mortem expectabimus. Ad hoc nos exhortatur aureum os, his verbis: *Quod si perduraveris paulisper, eos, qui vel incantationem aliquam canere voluerint, vel applicationes aliquas adhibere corpori, multa etiam cum contumelia tuis ex adibus ejeceris, protinus ab ipsa conscientia refrigerationem acceperis. Etiam si millies exurat febris, anima tua quous liquore, quavis irroratione meliorem, utilioremque mitigationem adducet. Quemadmodum enim postquam receperis incantationem, sanusque factus fueris, miseris affectus es ijs, qui febre laborant dum tecum reputas peccati magnitudinem: sic nunc quoque etiam si febriciteris, innumeramque patiaris mala, repulsis impijs illis, quous sano melius affectus eris animo, gestiente pra gaudio conscientia, ac laudante te, probanteque, ac dicente, euge euge, heus homo, CHRISTI servus, fidelis vir, athleta pietatis, qui malueris molestijs immori, quam deserere tuam pietatem proximo secundum Martyres loco stabis illa die. Quemadmodum enim Martyres praoptarunt cadi flagris, torquerique, ut ad honorem pervenirent; ita tu quoque hodie praoptasti flagellari, torquerique, a febre, ne abyceres pietatem. Nam etsi te non auferat haec febris, alia prorsus auferet, & si nunc non moriamur, postea moriemur. Et mox post. Cum ejeceris incantationes multa cum contumelia ex adibus tuis omnes hoc audito collaudabunt, mirabuntur, & inter se dicent: Ille agrotans plurimis hortantibus, incantantibus, consulentibus, ut magicis quibusdam incantamentis uteretur,*

XIII.

S. Chrysof.
orat. 5. aduers.
Iudaeos.